

чиа ѿ иисходѧщыи на́дъ се́ина че́ловѣ́скаго, на́дъ всѣми Бóга, по́дъ кро́въ тво́й прииѣ́гáю, по́дъ мнóю по́дъ товóю, да вни́дѣтъ прéдъ тâ молитва мо́я, сохрани ла́ по́дъ кро́вомъ твоймъ. прéдъ лице́мъ тво́имъ.

Творите́лный прéима и нарѣчие-то ме́ждъ; же́ждъ мнóю ѿ товóю.

Три падежи управляетя по.

а) Съ винителный въ слѣдующи-те слу́чаи: по всѣмъ дніи, по всѣмъ гра́ды, искѹпилъ ны єсть ѿ клáтвы зако́нныя, вы́звъ по на́съ клáтва.

б) Съ дателный показва согласie подобie и поверхность: по дѣламъ ѿхъ, по обы́чаю своемъ, по числъ ѿхъ: (въ тыя слу́чаи у насъ ся постава пред. споредъ). По мóрю, по горамъ, по стѣнамъ (тука по).

в) Съ предложный падежъ значи послѣ и вслѣдъ: по дѣю дню, по пати днѣхъ; иже хóретъ по мнѣ ѿти, аще Бóгъ по насъ, кто на ны, пострада по насъ.